

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการทำงานช่วยเหลือสังคมของผู้สูงอายุ อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการทำงานช่วยเหลือสังคมของผู้สูงอายุ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบุคคลกับการทำงานช่วยเหลือสังคมของผู้สูงอายุ และรูปแบบการทำงานช่วยเหลือสังคม โดยศึกษาจากเอกสารและข้อมูลภาคสนาม โดยเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุที่เป็นอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 62 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 66 ปี มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า เป็นผู้ไม่มีรายได้ รูปแบบการทำงานช่วยเหลือสังคมส่วนใหญ่ที่ผู้สูงอายุทำมากที่สุดคือ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน รองลงมาคือ การให้ความรู้ในชุมชน การดูแลเด็กและผู้สูงอายุในชุมชน ตามลำดับ และผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีการทำงานช่วยเหลือสังคมในรูปแบบการให้ความรู้ในชุมชนมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย ส่วนผู้ที่มีการศึกษาน้อยทำงานช่วยเหลือสังคมในรูปแบบการจัดกิจกรรมในชุมชนมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูง ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการทำงานช่วยเหลือสังคมในระดับสูง โดยปัจจัยดึงดูด คือ ค่านิยมเกี่ยวกับการทำงานช่วยเหลือสังคมของผู้สูงอายุ ส่วนปัจจัยผลักดัน ได้แก่ ความต้องการทำประโยชน์แก่สังคม และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลด้านการทำงานช่วยเหลือสังคมจากโทรทัศน์ รองลงมา คือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ข่าวสารชุมชน การประชาสัมพันธ์ภาครัฐ และเพื่อนตามลำดับ ความเชื่อในความสามารถของตนเองยังมีผลต่อทัศนคติต่อการทำงานช่วยเหลือสังคมของผู้สูงอายุ ส่วนแรงสนับสนุนทางสังคมไม่มีผลต่อทัศนคติต่อการทำงานช่วยเหลือสังคมของผู้สูงอายุ

ผู้ศึกษาเสนอว่า ควรมีการให้ข้อมูลข่าวสารด้านการทำงานช่วยเหลือสังคมของผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ภาครัฐควรส่งเสริมให้ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับสูงมีโอกาสทำงานช่วยเหลือสังคมเพิ่มมากขึ้น และควรให้ผู้สูงอายุได้ทราบถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานช่วยเหลือสังคม